

[Ministeren for kulturelle anliggender]

skal være grundlaget for de regionale sendestationer, for de lokale virksomheder. Det er ikke en amtsrådsstyring, det er en styring netop af den folkelige karakter, som fru Ingerlise Koefoed efterlyste: repræsentantskaber baseret på et folkeligt engagement ude i regionerne.

Til fru Pia Kjærsgaard, som i en af de korte bemærkninger var inde på, at ingen ville reklamere, for reklametidspunktet skal kendes i forvejen, vil jeg sige, at det kender man da også i andre lande, og det vil også blive et resultat af, at folk står i kø for at komme til med reklamer, at de ikke kan få fra den ene dag til den anden, men naturligvis vil de få mulighed for at tale om placering, også fordi vi arbejder med prisdifferentiering, således at man på nogle tidspunkter skal betale mere og på andre tidspunkter mindre, alt efter hvor mange seere vi gennemsnitlig ved der er. Alt det giver mulighed for at styre dette system på en måde, så der hverken bliver tale om et politisk styret system eller et ensidigt reklamestyret system.

Det afgørende for mig er, at regeringen, tvært imod hvad nogle af ordførerne har sagt, ikke har lagt vægt på det økonomiske, men har fundet økonomi til at betale en kulturpolitisk indsats med.

Formanden:

Vi skal have et par korte bemærkninger, inden vi går til anden runde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja men hvad der er godt for andre lande, behøver jo ikke at være godt for Danmark, og der er væsentlige ting i dette forslag, som jeg ikke har indtrykket af at der er i andre lande, nemlig at de reklamer, man får lov til at bringe, bliver bragt på nogle tidspunkter, hvor der overhovedet ikke er nogen, der gider se fjernsyn.

Jeg har også lagt mærke til, at kulturministeren er så optimistisk – kulturministeren er jo medlem af en optimistisk regering, så det skal han jo være – at tale om, at der måske også vil være et overskud. Og hvad vil man så bruge det overskud til? Man vil ikke bruge det til at bringe licensen ned med. Nej, man vil aflevere det til kunstformål eller noget i den stil. Jeg synes, det er utroligt. I ste-

det for at bringe verdens i forvejen højeste licens ned vil man altså bruge overskuddet til andre kulturelle formål.

Så har jeg et spørgsmål til kulturministeren: der står i lovforslaget, at pr. 1. juni 1988 bliver det TV 2 med en dækning på ca. 75 pct. af befolkningen. Jeg vil godt spørge: hvad med de resterende 25 pct., skal de betale licens alligevel, eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Hvis jeg kom til at træde på kulturministeren, vil jeg skynde mig at sige: ja men mit ord – det var vistnok »miskmask« – gik på reklamedelen, ikke på hele lovforslaget.

Men så undlod kulturministeren til gengæld helt at besvare det spørgsmål, som jeg egentlig synes er om ikke centralt, så dog interessant. Det drejer sig om den parlamentariske nydannelse, at man får præsidiumet til at udgøre folketingets medvirken, og dér vil jeg stadig væk gerne vide, om det er noget, man har talt med præsidiumet eller med folketingets formand om, som man vistnok ikke kan spørge.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Først til fru Pia Kjærsgaard: det er, som om meget i debatten om disse ting tyder på, at man vil gennembryde lydturen herhjemme i denne sag med dobbelt hastighed, altså man vil ikke blot introducere noget nyt, som vi gerne vil, men man vil også gå meget videre, end man har kunnet gøre i andre lande, hvor man har nøjagtig de samme ting. De regler og de forudsætninger, som ligger for reklamedelen her, er ganske parallelle til, hvordan man overalt i verden uden for USA har reklamesystemer, og det ville være meget ejendommeligt, hvis vi, samtidig med at vi indførte reklamer herhjemme, skulle bevæge os langt væk fra de systemer, som i øvrigt anvendes i de lande, som vi sammenligner os med, og hvor man har fornuftige systemer.

Det overskud, der kan blive tale om, vil det være nogle år før kommer, fordi det jo er et system, som skal udvikles og skal i gang, og man skal lægge mærke til, at der nok er peget på, at overskuddet skal bruges til f.eks. andre kulturelle formål, men der peges også på uddannelsesformål. Vi får nogle uddan-